

23β / metàl·lics tingudes ti-
vants sobre un taulell tra-
pezoidal i que es toca
amb els marrelllets.

07 Capa de substància òssia
que reverteix l'arrel
de les dents.

δ obtingut per cementa-
ció.

cement m. Pàlvore
mm
la cementació. || 07

cementació f. Procés que consis-
teix a envoltar un cos sòlid
(per ex. ferro) amb pàlvore d'una
altra substància (carbó vegetal)
i escalfar el tot a una temperatura
inferior a la de fusió, les propietats
del cos esment modificades, així,
per combinació química amb les
pàlvore (el ferro es converteix en
acer). || Procés d'obtenció d'un metall
per precipitació d'una solució. Cou-
re de cementació

cementar v. tr. sotmetre a un procés
de cementació | acer cementat, δ